

* ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΩΣΜΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΚΟΡΥΦΩΝ *

XX ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ XX

ΜΟΡΦΗ διὰ μᾶς ἐπιβληθεῖσα, ταχέως ἀναδειχθεῖσα ὁ κ. **Ζαφείριος Κ. Μάρτσας**, ἀνεφάνη πάντοτε εἰς τὸν κυριωτάτων παραγόντων τῆς Χρηματι-
 στικῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων. Προαχθεὶς ἀλματικῶς ἐν τῇ
Τραπεζῇ τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγαλοπράγματος Λευ-
 θιντοῦ τῆς τοῦ **Ἰωάννου Πεδμαζόγλου**, ἦτον ὁ ἐνδεδειγμένος γὰρ τὸν διαδεχθῆ.

Ὅλοι ὡς ἐκ συνθήματος ἀπέβλεψαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. **Z. Μάρτσας**, ὡς τοῦ μόνου
 ἀξίον γὰρ καταλάβῃ τὴν
 θέσιν ἐκείνου. Καὶ τὸν
 διεδέχθη εἰς στιγμῇ,
 καθ' ἣν ἐπιστεῖετο ὅτι ἡ
 Ἐθνικὴ ἀληθῶς ἀπό-
 λεια τοῦ **Πεδμαζόγλου**
 θὰ ἐκλόνηζε καὶ τὰ ἰδιό-
 ματα, ἅτινα ἐξήρῳονεν ἡ
 τολμηρὰ ἐκείνου ἐπιχει-
 ρηματικότης. Μετὰ τὴν ἐ-
 κλογὴν τοῦ κ. **Ζαφ. Μάρ-
 τσας** ὡς Γενικοῦ Διευθυν-
 τοῦ τῆς Τραπεζῆς Ἀθη-
 νῶν, το ἤδη μέγα τοῦτο
 Πιστωτικὸν καὶ Οἰκονο-
 μικὸν ἴδιωμα ἀπέκτησεν
 ἀνταξίαν τῆς περιωπῆς
 τῶν κεφαλῶν. Ὁ ἀληθομό-
 ρητος **Ἰωάννης Πεδ-
 μαζόγλου**ς ἦτον ἀν-
 θρωπος ἐκείνος οὐρανο-
 ρισμοῦ, ἀλλ' ὁ κ. **Z. Μάρ-
 τσας** πράγματι τὸν ἀντι-
 κατέστησε καὶ οὐχὶ τὸν
 διεδέχθη ἀπλῶς εἰς τὴν
 Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς.

Ἰκανώτατος ἀλλὰ καὶ
 ἀγαθός, συντηρητικὸς καὶ
 πρακτικὸς, πρόθυμος ὑ-
 ποστηρικτῆς τοῦ καλοῦ
 ὁ κ. **Μάρτσας**, ἔχει κυ-
 ριολεκτικῶς κατακτήσει
 τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν.
 Ἡ Ἀθηναϊκὴ Κοινω-
 νία τὸν θεωρεῖ ὡς ἐν
 τῶν κοσμημάτων τῆς, διὰ
 τὴν **Τράπεζαν δὲ τῶν
 Ἀθηνῶν** εἶναι ὁ κυ-
 ριώτατος μοχλὸς τῶν ἐγ-
 γασίων τῆς, ἡ ἀνθηρότης
 τῶν ὁποίων εἰς τὴν ἰδικὴν του ἐπιβολὴν ὀφείλεται καὶ τοῦ μέλλοντος ἡ πρόσδος ἐπ'
 αὐτοῦ στηρίζει τὰς χρησιμότερας προσδοκίας. Ἀπὸ ἰδιοφυίας δεξιότητος εἰς τὴν
 Τραπεζικὴν Διοίκησιν, εἰς τὰς ἐπιωφελεῖς ἀλλὰ καὶ κοινωφελεῖς ἐπιχειρήσεις;

✱ **ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ** ✱
 (Ἐχαράχθη ἐν Γερμανίᾳ ἐπὶ τῇ βάσει πρὸς ἔτων γενομένης
 ἐνταῦθα Φωτογραφίας)

ερείδεται οὐχί εἰς παρακεκινδυνευμένους ὑπολογισμούς, οὔτινες ἄγονον εἰς ὀφθαλμὰς πτώσεως, ἀλλ' εἰς τὴν αὐτοπεποιθῆσαν, εἰς τὰ δεδομένα. Τοῦτον ἔνεκα καὶ ἡ τῶρα προοῖσα, ἢ ἰσχυρὰ ἀνύψωσις τῶν ἐργασιῶν τῆς **Τραπεζῆς τῶν Ἀθηνῶν**, ἢ ἐμφανῶς καταηλοῦσα ἀδρά τὰ ἐξέγγραφα εὐρωστίας καὶ πανηγυρικὰ τὰ μαρτυρία τῆς εὐημερίας τῆς ἡθικῆς ἐνὸς τελείου ὄργανισμοῦ, εἶναι ἰδικόν του κατόρθωμα. Εἰς τὴν νέαν ὁδὸν τῆς ζωῆς αὐτῆς, μετὰ τὴν ἀδιον ἐκ τῆς ζωῆς ἐξαράνισι τοῦ μεγάλου ἀνδρουτοῦ τῆς **Ἰωάννου Πεδμαζόγλου**, ἢ **Τράπεζα τῶν Ἀθηνῶν** ὑπὸ τὸν κ. **Z. Μάτσας** χειραγωγὸν μεμετροημένον καὶ ἀσφαλῶς μεριμνῶντα περὶ αὐτῆς, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάνοπλος εἰσῆλθεν εἰς μίαν νέαν ἐπίσης προοδευτικὴν καὶ κατακτητικὴν ἀπὸ ἐκείνην τοῦ παρελθόντος περιόδου.

Καὶ ὡς πρόσωπον ὅμως ὁ κ. **Zαφειρίου Μάτσας** περικοσμεῖται ἀπὸ τὰ ἐπιφθονότερα δῶρα. Συμβαδῆς, ἐλκυστικός, ἔχων εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἐνθρονησμένην τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπὶ τῆς μορφῆς λάμπουσαν τὴν προσήγειαν, ἐμπνέει τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν πεποίθησιν, σεβασμὸν βαθὴν καὶ εἰς τοὺς προεβτιέτους, φίλων δὲ στήνῃ καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους, ἀσκῶν τὴν ἀσθηρότητα ἀνευ σκαώτητος, τὴν ἀξιοπρέπειαν ἀνευ κόμπου, τὴν διάρχων ἀνευ ταπεινώσεως καὶ τὸ δημοφιλῆς ἀνευ ἰσοπεδώσεως. Ἡ καρδιά του ζωογραφίζεται εἰς τὸ πρόσωπον διαφανῆς φωλεὰ τοῦ ἀγαθοῦ, ὁ νοῦς του ἐστὶα βαθείας κρίσεως ὁ χαρακτήρ του καὶ τὰ φρονήματα αὐτοῦ σιδηρὰ καὶ ἀκλόνητα. Ὁ κ. **Zαφειρίου Μάτσας** εἶναι, ἐξ ὀρηκτικῆς φύσεως, ἐξ ἡθικῶν χαρακτήρων καὶ διανοητικῆς ἀγωγῆς τύπος προοδευτικὸς ἀγωνιστῆς σθεναρὸς καὶ ἀθλητῆς ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ ἔθνικῆς φιλοδοξίας πεφωτισμένος εἰς ὅλα τὰ τείνοντα εἰς τὴν Οἰκονομικὴν καὶ Κοινωνικὴν ἀνάστασιν τῆς Πατριδος αὐτοῦ. Καμμία τολμηρὰ βλέψις δὲν ταράσσει τὴν ψυχικὴν του ἰσορροπίαν, οὐδὲ τὸν καθιστᾷ καμμία ἄλλη δύναμις ἀπρόσιτον ἢ ὑπερόπτην. Ναπολέων τῆς θετικῆς ἐργασίας, ἐπαρκεῖ εἰς πάντα. Με φαντασίαν ἀνεπιτηγμένην κρατεῖ τὰ νήματα ὅλων τῶν σωφρόνων ἐπιχειρήσεων τῆς **Τραπεζῆς Ἀθηνῶν**, ἧς τόσον ἐπιζήλωσ προσίσταται, δίχως ὁ ἀνεμοστρόβιλος τῶν ποικίλων ἐργασιῶν του νὰ κλονίσῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἀπὸ τὸν κεντρικὸν ἐντὸς τῆς ψυχῆς του Θρόνον τὸν εὐγενῆ πατριωτικὸν καὶ τὰς διαθερμοτέρας διαθέσεις, αἵτινες τὸν διαπνέουσιν. Μεταξὺ τῶν νέων γενεῶν ὁ κ. **Z. Μάτσας** ἀπομένει προσωπικότης ἐκλύουσα τὴν ἐκτίμησιν τῶν κρατούντων τὰ σκῆπτρα καὶ εἰς τὴν

✱ **ZΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ** ✱
(Κατὰ τελευταίαν Φωτογραφίαν γενομένην ἐν Παρισίους)

Πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν Τραπεζικὴν, ἢ δὲ συμμετοχὴ του οὐχί ἀπαξ ἐπεζητήθη καὶ ἐκροῖθη ἀπαράιτητος καὶ χρησιμομάτη. Φίλος τῆς ἀγαθοεργίας ἐνθαδῶνται πάντοτε τὰ Γράμματα καὶ τὰς Τέχνας, καὶ ἀέλπιτε φαίνεται προσήνης ἀντιλήπτω εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις πρὸς τοὺς ἀξιῶν συμπαθείας. Τ' ὄνομά του καὶ ἐν τῷ ἔξω κόσμῳ ἔχει τὴν κρατίστην φήμην, εἰς τὰς ἐπιτηχεῖς δ' ἐνεργείας αὐτοῦ ὀφείλεται ἢ ἐπιτυχία πολλῶν συνδυασμῶν, ἐνισχυτικῶν τῆς παρ' ἡμῖν ζηρηματιστικῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἐνήμερος, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος εἰς ὅ,τι ἀποβλέπει τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν, τῶν συμφερόντων, τῆς **Τραπεζῆς τῶν Ἀθηνῶν**, ἐντοπιῆς γνώστης τῆς τρο-

χιάς, ἢν αὐτὴ ὀφείλει νὰ διανύσῃ, ὅπως ἀπὸ προόδου βαίνει εἰς πρόοδον, ὁ κ. **Ζαφείριος Μάτσας** ἀποτελεῖ διὰ τοὺς μετόχους αὐτῆς καὶ τὴν τύχην τῆς τὸν ἀσφαλῆστερον τῶν ὁδηγῶν καὶ τὸν θετικώτερον τῶν Διοικητῶν.

ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πρὸ χιλίων καὶ ἐπέκοντα χρόνων ὁ **Τσέγκ-Κι-Τόγκ**, εἰς τῶν λαϊκωτέρων Ποιητῶν τῆς Κίνας, ἔγραψεν Ἑρωτικά Τραγούδια, ἅπαντα ἔκτοτε περιεσώθησαν ὡς ἀληθινὰ κειμήλια τῆς Κινεζικῆς Μύθου καὶ μετεφράσθησαν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ Κόσμου. Εἰς τὰς σελίδας τῆς «**Ποικίλης Στοᾶς**» κατωτέρω φιλοξενώμεν τρία ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἅπαντα μετέφρασεν ὁ ἐν Σμύρῃ γλυκύτατος ποιητὴς καὶ διαπρεπὴς Δικηγόρος, ἀπὸ τὰ πρῶτα δὲ βήματα τοῦ ἔργου ἡμῶν ἐγκριτος συνεργάτης καὶ φίλος κ. **Μιχαὴλ Ἀργυρόπουλος**.

Λουλούδια τῆς Ἀγάπης

ΚΟΡΩ λουλούδια ὀλόδροσα, μὲ μάτια βου-
[κοιμένα,
 Γιά νὰ τὰ στείλω σ' ἔνανε ποῦ ἔφυγε στὰ
[ξένα.
 Τὸ ξέρω πῶς θὰ φθάσουνε γλωμὰ καὶ μαρα-
[μένα,
 Μὰ τὸ θέλ' ἡ ἀγάπη μου: Νὰ μοιάσουν σάν
[κ' ἐμένα.

Ἡ Πανδρεμένη

— Τ' ἀστραφτερά μπριλλιάντια σου
 Ποῦ ξένη μοῦ χαρίζεις,
 Ἄν καὶ δὲν εἶμ' ἐλεύθερη
 Τὰ πέρω ἀφοῦ τ' ὀρίζεις.
 Καὶ γιὰ τῆς τόσας χάριαι σου
 Κι' ἀγάπη σου, ἐπάνω
 Στὴ μεταξένια ζώνη μου
 Γιά μιὰ στιγμή τὰ βάνω.

Μὰ ἴμαι ἀπὸ τίμα γεννειά
 Καὶ ἀρχοντιά γιομάτη,
 Κ' εἶναι τρανὸς ὁ ἄντρας μου
 Μὲς σὲ τρανὸ παλάτι.
 Κι' ὠρκίσθηκα παντοτεινὰ
 Νάμαι στὴ γῆς δική του,
 Νὰ ζήσω μοναχὰ μ' αὐτὸν
 Καὶ νὰ χαθῶ μαζύ του....
 Σοῦ στρέφω πίσω, ξένη μου,
 Τὰ πλούσια σου μπριλλιάντια,
 Θὰ βρῆς δυὸ δάκρυα πάνω τους
 Ἀπὸ τῆς καρδιάς διαμάντια,
 Πάρτα: Σοῦ λέν' τὸν πόνο μου,
 Χωρὶς νὰ τὸ θελήσω,
 Γιατὶ πρὶν πάρω ἄλλοτε,
 Νὰ μὴ σε ἀπαντήσω!;...

[Κατὰ τὸν Τσέγκ-Κι-Τόγκ]
 (Σμύρνη) **Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**

Ἡ Ὠμορφὴ

ΕΤΟΥ ποταμοῦ τῆς ἀκρῆς ἀντίξουν οἱ λα-
[λέδες
 Κι' ὅλοι τοὺς λένε πειωμορφους ἀπὸ τὴν
[ὠμορφιά μου
 Μὰ πέρασ' ἀπ' τὸν ποταμὸ - καὶ μέδανε καὶ
[μέδες
 Κι' ὅμως... κανεὶς τὰ λούλουδα δὲν κίτταζε
[μπροστὰ μου!

